

59de Møde.

Søndag den 4. Februar Kl. II Aften.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Eventuelt: Tredie Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov af 21. September 1922 om Statens Medvirken til en Reorganisation af Den danske Landmandsbank, Hypothek- og Vekselbank.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 3725).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Formanden: Denne Sag kan kun behandles i dette Møde med Tingets Samtykke, men hvis ingen Indsigelse gøres herimod, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Lovforslaget sættes til Forhandling.

Ordføreren (Martin Hansen): Forinden vi skrider til den endelige Afstemning over det foreliggende Lovforslag, vil jeg paa det bedste anbefale Tingets Medlemmer at stemme for det. Vi staar overfor en Samfundssag af den alleralvorligste Karakter. Hvis der gives Øjeblikke, hvor hele Folket burde staa sammen trods forskellig politisk Opfattelse, er det ved en Sag som denne, hvor ingen vil kunne overse Rækkevidden af, hvad der vil ske, hvis Lovforslaget ikke vedtages. Og jeg vil tilføje, at dette er ingen Partisag, men i alleregentligste Forstand en Samfundssag, som efter min Overbevisning maa være hævet over de politiske Partistridigheder i dette Ting. Enhver Regering, uanset hvilken politisk Farve den maatte have, vilde have været nødsaget til, naar den følte sit Ansvar overfor Folket, at fremsætte et Forslag til Løsning af dette Spørgsmaal. Jeg henstiller derfor til dette høje Tings Medlemmer at se bort fra de partipolitiske Stridigheder, der

kan være os imellem, og at stemme for Lovforslaget under Hensyntagen til det Ansvar, som denne Sag kræver. Hermed anbefaler jeg Lovforslaget til det høje Tings Vedtagelse.

Hauge: Regeringens Stilling har gjort det umuligt for os at stemme for Lovforslaget. Dette beklager vi meget. I enhver Henseende har vi bestræbt os for at naa til en Forstaaelse med de andre Partier om Lovforslaget, men Regeringen har været ganske afvisende overfor vore Henstillinger og Krav. Regeringen har saaledes været afvisende overfor vore Ændringsforslag om Kontrol. Da den højtærede Handelsminister skulde omtale dem, betegnede han dem som ganske overflødige og gjorde den mærkelige Bemærkning, at Regeringen ikke ønskede en Statsbank. Det var en ganske overflødig Bemærkning. Det, her er Tale om, er jo at give en bestaaende Bank en Statsgaranti af videste Omfang, en Garanti, hvorved man forpligter Staten paa det stærkeste, en Garanti af et Omfang, som ingen i dette Øjeblik kan vurdere. Det var derfor ikke unaturligt, at vi stillede Forslag om en Kontrol med denne Bank udover den mangelfulde Kontrol, som er hjemlet i den hidtilgældende Lov om Reorganisationen af Landmandsbanken. Men Regeringen har afvist vort Forslag her. Det Udvalg, der er nedsat af Rigsdagen til at føre Tilsyn med Banken, er nemlig fuldkommen betydningsløst, det har de forløbne Maaneder til fulde godtgjort. Det har været ugørligt for Udvalget at faa noget indgaaende Kendskab til Bankens Forhold; vi har antydningssvis faaet Oplysning om, at Tabene kunde ventes at blive noget større, end de var beregnet til i September, men nogen Oplysning, som vi kunde forlade os paa, har vi ikke faaet. Vi har intet som helst anet om det, som vi nu er blevet stillet overfor paa ekstraordinær Maade, vi har intet vidst om, hvorledes Bankens Regnskab vilde komme til at se ud; det har ikke været Regeringen magtpaaliggende at give Udvalget Oplysninger, saaledes at det kunde være orienteret om Bankens Forhold. Da nu Udvalgets Stilling ikke forandres væsentligt efter Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag, er det efter vor Overbevisning aldeles nødvendigt, at der, naar Staten